

CHYNOV

HUDEBNÍ FESTIVAL

1. ROČNÍK

20\8 - 17\9
2023

FOERSTERŮV

Vážené dámy a pánové, milovníci klasické hudby,

předkládáme Vám po dvou „nultých“ ročnících, inspirovaných významnými jubilei Josefa Bohuslava Foerster (1859 - 1951) a Františka Bílka (1872 - 1941), program zakládajícího ročníku festivalu Foersterův Chýnov.

„Studium je dcerou tajemství a ticha“. Nebýt výrazných tvůrčích bytostí, nebylo by ani důvodu k opětovnému uměleckému zrání či setkávání - jak jinak než v zamyšlení se nad nesmrtelností děl, s nimiž pronikáme do hlubšího smyslu našich všedních životů.

Dovolte, abychom touto cestou poděkovaly všem, kteří nám pomáhají ctít kulturní tradice naší země a udržovat povědomí o regionálním bohatství s cílem vzájemného vzdělávání a obohacování. Věříme kulturnímu dědictví našich předků skýtajícímu obrovskou sílu a naději. Vážíme si Vaší podpory!

Přejeme návštěvníkům Chýnova pocity sdílené radosti z realizace festivalových programů roku 2023.

Olga Černá
Dramaturgie festivalu

Alena Strašrybková
Organizace festivalu

Vážení přátelé,

pevně věřím, že vás mohu pozdravit právě tímto výrazem. Všichni z nás – hudebníci, organizátoři festivalu i posluchači – jsme totiž přátelé umění a klasické hudby. A ta má v sobě obrovskou sílu naše životy nejen prohlubovat, ale také propojovat. Mám proto velkou radost z toho, že se budeme během hudebního festivalu Foersterův Chýnov setkávat a společně naslouchat nádhernému programu jednotlivých koncertů.

Dovolte mi proto, abych vám popřál hodně radosti z hudby samotné i ze setkání s ostatními účastníky. A za nás posluchače děkuji všem umělcům a organizátorům, že pro nás v krásném prostředí Chýnova tento bohatý program připravili.

Mgr. František Talíř
1. náměstek hejtmana Jihočeského kraje

pavel bořkovec quartet

Kvarteto vzniklo v roce 2011 a za dobu svého působení se mu podařilo na sebe upozornit především nevšední dramaturgií. Spojením čtyř talentovaných umělců vzniklo mimořádné hudební těleso, které se jako jedno z mála u nás systematicky věnuje také soudobé hudbě. Díky repertoárové neotřelosti a bezchybnému interpretačnímu provedení získává i moderní hudba v podání Pavel Bořkovec Quartet velmi rychle své příznivce napříč celým posluchačským spektrem.

Kromě děl klasické kvartetní literatury i soudobých děl svých vrstevníků leží těžiště práce PBQ v kvartetním díle Pavla Bořkovce, jehož komplet kvarteto natočilo pro Český rozhlas. Kromě nahrávek pro ČRo má PBQ také na kontě několik CD - profilovou desku Unexplored (Tojejo Records, 2021), kde představuje v premiéře díla, která nikdy v minulosti nebyla zaznamenána, CD hornových kvintetů ve spolupráci s Ondřejem Vrabcem (Sheva Contemporary, 2021) i CD s multižánrovým přesahem Na svahu (Warner Music, 2016). Na tomto albu písní Moniky Načevy a Michala Pavlíčka se aranžérsky podílel violista kvarteta Matěj Kroupa, jenž je Bořkovcovým pravnukem a kráčí v jeho stopách - věnuje se komponování divadelní a filmové hudby.

Snaha kvarteta soustavně uvádět soudobou českou hudbu vyústila mimo jiné ve spolupráci s Jiřím Adámkem a Martinem Smolkou na komorní opeře Bludiště seznamů. PBQ je finalistou mezinárodní soutěže Johannes Brahms Competition Pörtlach (Rakousko 2018) a úzce spolupracuje s organizací Post Bellum.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV NEDĚLE 20\8 17 HODIN

Leoš Janáček – Smyčcový kvartet č. 1. – Z podnětu Tolstého Kreutzerovy sonáty

- I. Adagio. Con moto
- II. Con moto
- III. Con moto. Vivo. Andante
- IV. Con moto. (Adagio). Piu mosso

Přestávka

Pavel Bořkovec – Smyčcový kvartet č. 5

- I. Poco allegro
- II. Molto adagio
- III. Vivo
- IV. Agitato assay

fuchs černá sychra

Zpěvák, herec a moderátor Filip Sychra vystudoval obor hudebně-dramatický na Pražské konzervatoři. Ve svém dalším vzdělávání pak pokračoval mj. na Univerzitě Karlově. Jedním z jeho posledních a zcela specifických divadelních počinů je vlastní komediální one man show Burg s knedlíkem. Tvář Filipa Sychry si můžete vybavit i z menších rolí v českých a zahraničních filmech a seriálech. Velkou část jeho působení pak zaujímá práce s mluveným slovem. Od poloviny 90. let se jí věnuje jako lektor techniky řeči a moderátor. Namlouvá audioknihy a už dvě desetiletí vystupuje s přednesem melodramu. Kromě jiných úspěchů v tomto žánru získal v roce 2006 první místo v mezinárodní soutěži Zdeňka Fibicha v interpretaci melodramů, úspěšně ztvárnil na MHF PRAŽSKÉ JARO Kabeláčova Osudová dramata člověka a latinskou kantátu Jana Nováka Dido, nebo přednášel německé verze českých starších a německých nových melodramů na řadě koncertů ve Spolkové republice Německo.

Mezzosopranistka Olga Černá pochází z Hradce Králové. Vystudovala konzervatoř v Pardubicích a Akademii múzických umění v Praze u Svatavy Šubrtové. Uměleckou dráhu začala v Komické opeře v Berlíně, ve švýcarském Bernu, kromě zahraničních festivalů hostovala na Národním divadle v Praze a v operních domech Gera /Altenburg. Interpretaci umění Olgy Černé zaznamenává několik oceněných CD nahrávek (neznámá písňová tvorba Erwina Schulhoffa, Bohuslava Martinů a Josefa Bohuslava Foerster - Supraphon, Harmonia mundi, Naxos, Waldman, Radioservis ad.) Archiv Českého rozhlasu uchovává řadu komorních nahrávek Olgy Černé: Leopolda Koželuha, Antonína Dvořáka, Egona Wellesze, Zdeňka Lukáše ad. Pěvkyně spolupracuje s českými i zahraničními komorními soubory a orchestry, uvádí i soudobá díla. V roce 2022 vystoupila s Táborským symfonickým orchestrem Bolech ve světové premiéře orchestrálních písní Oskara Nedbala a Josefa Bohuslava Foerster. Olga Černá je předsedkyní Mezinárodní společnosti Josefa Bohuslava Foerster, jehož dílo novátorsky propaguje a v posledních letech dramaturgicky a žánrově obohacuje na regionálním festivalu Foersterův Chýnov.

Robert Fuchs Studoval hru na klavír na plzeňské konzervatoři (1986–90) a skladbu na AMU ve třídě Petra Ebena (1990–94). Kromě klasické hudby se věnoval muzikálu a jazzu. Získal celou řadu ocenění např. Cenu Českého hudebního fondu a cenu poroty za nejlepší interpretaci moderních autorů na soutěži Beethovenův Hradec. Koncertoval v Itálii, Španělsku, Belgii, Dánsku, Holandsku, Německu, Irsku, Velké Británii, Švýcarsku, Francii, Rusku, Japonsku a Izraeli.

Specializuje se na interpretaci hudby 20. století a soudobých autorů (Emil František Burian, Arnold Schoenberg, Laurent Petitgirard a další). Působil ve Státní opeře Praha, v Českém filharmonickém sboru, v Musique des Lumieres v Bazileji, v Stand d'été Moutier, na Taneční konzervatoři Ivo Váň-Psoty a jako klavírista na zámořských lodích). V roce 2010 se stal hudebním ředitelem na Hebrejské Univerzitě v Jeruzalémě. Na svém kontě má celou řadu sólových, komorních i orchestrálních skladeb.

BÍLKOVA VILA CHÝNOV

NEDELE 27\8 11 HODIN

- **J. B. Foerster: Den op. 153b**, Jitro
 - **J. B. Foerster: Amarus / Jaroslav Vrchlický op. 30a**
 - **J. B. Foerster: Esquisses de Danse, Danse des Enfants op. 48, č. 1**
 - **J. B. Foerster: Faustulus / Jaroslav Vrchlický op. 31**
 - **J. B. Foerster: Den op. 153b**, Poledne
 - **J. B. Foerster: Z třicetileté války / cyklus melodramů na básně Rainera Marie Rilka**
Válka - Vojenská ukolébavka – Balada – Zlato – Výjev - U Frýdlanta – Mír
 - **J. B. Foerster: Den op. 153b**, Večer
 - **J. B. Foerster: Mše biskupa Turpina / Jaroslav Vrchlický op. 111, č. 4**
-

České noneto

České noneto je jedním z nejstarších komorních souborů na světě. Bylo založeno v roce 1924 studenty pražské konzervatoře a v krátké době se stalo uznávaným významným interpretem klasického repertoáru, stejně jako nadšeným průkopníkem nové hudby. České noneto inspirovalo svou hrou a originálním nástrojovým obsazením vznik celé řady kompozic největších soudobých skladatelů, z nichž uvedme Prokofjeva, Lutosławského, Martinů a další.

Specifické nástrojové obsazení (housle, viola, violoncello, kontrabas a dechové kvinteto) nabízí takřka nevyčerpatelnou škálu barevných kombinací dosahujících bohatého zvuku komorního orchestru. Tímto umožňuje do repertoáru přirozeně zařazovat skladby od baroka po současnost, čímž se repertoár Českého noneta stává výjimečně bohatým a pestrým.

České noneto vystoupilo na mnohých významných mezinárodních hudebních festivalech: Salzburger Festspiele, Edinburgh, Montreux, Schleswig-Holstein, La Folle journée de Nantes, Festival de Música de Canarias, Pražské jaro a dalších.

Podniklo četná koncertní turné po státech Evropy (Německo, Rakousko, Velká Británie, Holandsko, Španělsko, Itálie, Francie), dále po státech Severní a Jižní Ameriky, Japonska a Afriky a vystoupilo také na významných světových hudebních pódíích: Vídeň Musikverein, Montreaux Auditorium Stravinskij, Mnichov Herkulesaal, Auditorio de Zaragoza, Lyon Auditorium, Washington Library of Congress, Playhouse Vancouver, Dvořákova síň pražského Rudolfiny ad.

Bohatá diskografie Českého noneta je zaznamenána na pětáctyřiceti dlouhohrajících deskách a kompaktních discích firem Supraphon a Panton a Harmonia Mundi.

Za snímky natočené pro francouzské vydavatelství Praga Digital's, s celosvětovou distribuční sítí Harmonia Mundi, se uzavřelo České noneto v roce 1995 exkluzivní smlouvu, obdrželo několik prestižních ocenění. Nahrávka s Nonetem Bohuslava Martinů obdržela od prestižního recenzního časopisu Répertoire v roce 1996 nejvyšší ocenění – 10 du Répertoire a v roce 2003 pak nahrávky Beethovenových skladeb cenu Choc du Monde de la Musique. Pro Praga Digital's České noneto natočilo i skladby Brahmsovy, Mozartovy, Rousellovy, Prokofjevovy, Spohrovy, Dvořákovy aj.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV NEDĚLE 3\9 17 HODIN

Bedřich Smetana: České tance

- I. Oves
- II. Slepíčka
- III. Skočná

Richard Wagner: Siegfriedova Idyla (úprava pro České noneto – Tomáš Ille)

Přestávka

Richard Strauss: Till Eulenspiegel, op. 28 (úprava pro České noneto – Tomáš Ille)

Josef Bohuslav Foerster: Nonet, op. 147

- I. Allegro grazioso
- II. Andante con moto
- III. Andante con moto
- IV. Molto moderato
- V. Allegro appassionato

adlerová kaiser

Martin Maxmilian Kaiser (1983) vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, obor organická chemie a farmakochemie. Dále pokračoval v doktorském studiu na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Hudebě se aktivně věnuje od šesti let. Klavír studoval nejdříve v ZUŠ Litoměřice u Milady Husákové, později soukromě pod vedením prof. Věry Vlkové na konzervatoři v Teplicích. Na varhany hraje od sedmnácti let. Hru na královský nástroj studoval nejdříve v ZUŠ Litoměřice pod vedením Jitky Neužilové, dále soukromě v Praze u MgA. Petra Rajnohy, Ph.D. a prof. Jaroslava Tůmy. Taktéž navštěvoval hodiny varhanní improvizace u strahovského regenschoriho Vladimíra Roubala.

Pravidelně koncertuje u nás i za hranicemi (Holandsko, Německo, Litva, Gruzie, Arménie atd.). Činný je hlavně v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze. Dále působí i jako liturgický varhaník v řadě farností na Děčínsku a příležitostně na Valašsku. Spolupracuje také s vynikajícími umělci: sopranistka Ludmila Vernerová, mezzosopranistka Edita Adlerová, trumpetisté Jan Verner a František Svejkovský, violoncellista Marek Novák (člen České filharmonie) atd. Své vzdělání si pravidelně doplňuje na mezinárodních varhanních kurzech. V rámci své hudebně-badatelské činnosti se dlouhodobě hluboce zabývá životem a dílem našeho největšího varhanního virtuosa první poloviny 20. století Bedřicha Antonína Wiedermanna, o němž v nedávné době dokončil první ucelenou monografii s názvem Bedřich Antonín Wiedermann – Česká varhanní legenda

Mezzosopranistka a profesionální pedagožka Edita Adlerová vystudovala obor Hudební věda na Masarykově univerzitě v Brně. Aktuálně se vzdělává na Pedagogické fakultě J. E. Purkyně. Díky absolutoriu na konzervatoři v Pardubicích a profesorce Svatavě Šubrtové zaznamenala své významné sólové pěvecké úspěchy. Tuto školu absolvovala v roce 1991 s rolí Carmen G. Bizeta v divadle J. K. Tyla v Plzni a stala se tak nejmladší Carmen v historii české opery. Práci Edity Adlerové na této roli zaznamenala režisérka Tereza Kopáčová, která o ní natočila dokumentární film Něco z Carmen, jež byl uveden v České televizi.

Jako host Edita Adlerová vystupuje na významných mezinárodních festivalech – Pražské jaro, Classique au large (Francie), Music festival Gorizia (Itálie), Smetanova Litomyšl, Struny podzimu, Třeboňská nokturna, Hudební festival L. van Beethovena aj.

Svou tvorbu zaznamenala na dvou profilových CD a spolupodílela se na několika CD partnerských umělců.

Profesionální pedagožka Edita Adlerová pro množství získaných zkušeností a pro svou zálibu ve výuce předává své umění studentům Hlavního oboru zpěv na Konzervatoři Teplice a ve vlastním hudebním studiu VOICE & MUSIC na Praze 1.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV NEDĚLE 10\9 17 HODIN

- **Bedřich Antonín Wiedermann (1883-1951):**
Svatební pochod alla Händel
Tribulationes cordis mei
Ukolébavka As dur
Jezu žití duše moji
Miletínský menuet
- **Antonín Dvořák (1841-1904):** **Biblické písně**
č. 4: Hospodin jest můj pastýř
č. 7: Při řekách babylónských
- **Bedřich Antonín Wiedermann (1883-1951):**
Allegro maestoso
Andante quasi pastorale
Píseň ku bl. Anežce Přemyslovně
Otče náš
Humoreska
O salutaris hostia
Stále vpřed – slavnostní pochod (úprava
pro varhany: M. M. Kaiser)
- **Georges Bizet (1838-1875):** **Agnus Dei**
- **Josef Bohuslav Foerster (1859-1951):**
Fantasie C dur, op. 14

fkps foersterovo komorní pěvecké sdružení

Foerstrovo komorní pěvecké sdružení bylo založeno v roce 1975 vynikajícími sbormistry Rudolfem Zemanem a Libuší Krejčovou a hlasovou poradkyní Dagmar Součkovou. Pod jejich uměleckým vedením se velmi brzy zařadilo mezi nejlepší ženské sbory u nás. V devadesátých letech byli dirigenti Zdeněk Šulc a Jana Veverková, v letech 1998-2009 Lukáš Vasilek. Od roku 2009 sbor pracuje pod vedením Jaroslava Brycha.

Rozsáhlý repertoár zahrnuje díla českých i světových skladatelů všech slohových období, a capella i s různým nástrojovým doprovodem. Podstatnou část dramaturgie přitom tvoří hudba 20. století. Sbor mj. premiéroval řadu novinek předních českých skladatelů, z nichž někteří svá díla sboru přímo věnovali (Zdeněk Lukáš, Vladimír Sommer a další).

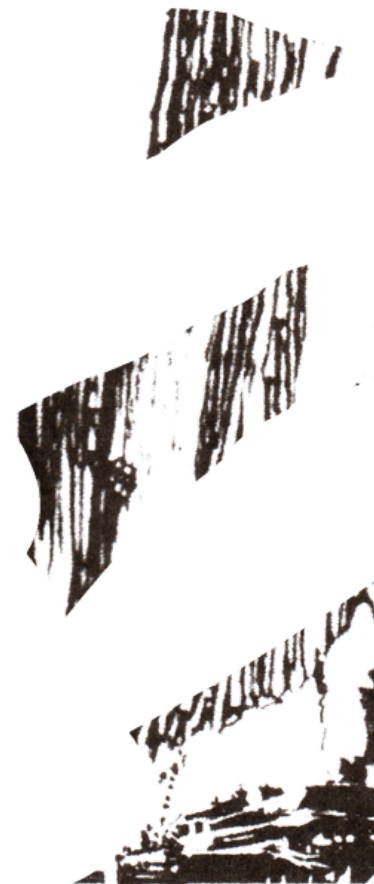
FKPS vyvíjí bohatou koncertní činnost doma i v zahraničí. Vystupovalo na prestižních hudebních festivalech (Pražské jaro) a z předních evropských sborových soutěží si přiváží nejvyšší ocenění (Arezzo - Itálie, Cork - Irsko, Debrecen - Maďarsko, Klaipeda - Litva, Vídeň - Rakousko, Benátky - Itálie, Rimini - Itálie aj.). Při koncertech spolupracuje se špičkovými umělci. Sbor natočil šest CD.

Jaroslav Brych studoval na pražské AMU dirigování pod vedením V. Neumanna, do sborového umění jej zasvětil J. Veselka. Své studium prohloubil na mistrovských kurzech H. Rillinga ve Stuttgartu. Od začátku své umělecké kariéry spolupracoval nejen s předními orchestry, ale také s významnými pěveckými sbory. V letech 1984 až 1997 byl dirigentem Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy, v období od roku 1994 do roku 2005 sbormistrem Pražského filharmonického sboru, v letech 2017 až 2022 Kühnova smíšeného sboru a od roku 2009 do současnosti je uměleckým vedoucím a sbormistrem Foerstrova komorního pěveckého sdružení. Vedle dirigentské a sbormistrovské činnosti působí jako pedagog na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze, na Pražské konzervatoři a na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV NEDĚLE 17\9 17 HODIN

- **Tereza Surovíková (1979): Regina coeli**
- **Ola Gjeilo (1978): Ubi caritas**
- **Petr Koronthály (1985): Magnificat**
- **Guy Forbes (1957): Ave Maria**
- **Romuald Jermaks (1931): Gloria patri**
- **Vytautas Miškinis (1954): Ave Regina**
- **Josef Bohuslav Foerster (1859 – 1951):
Lesní studánka
Pasačka
Písnička**
- **Antonín Dvořák (1841 – 1904): Pět moravských
dvojzpěvů, op. B 107 (Úprava pro čtyři ženské
hlasy a cappella od skladatele)
Veleť, vtáčku
Dyby byla kosa nabróšená
Holub na javoře
Zelenaj sa, zelenaj
Šípek**
- **Antonín Tučapský: (1928 – 2014): Letěla bílá hus**

„O prázdninách se mi hodila návštěva Chýnova, přijal jsem milé pozvání. Bratr mne uvítal na nádraží a již jsme vstupovali do údolí kolem starého kostela na silnici, kde stál domek vroubený lipami. Vešli jsme do jizby. Zde jsem mohl pozdraviti oba rodiče Bílkovy. Tatínek statný, bodrý, maminka menší postavy s ohnivým okem, přijali mne s tklivou srdečností. Mistr Bílek měl tehdy již svůj jednopatrový domek v zahradě otcovské. Prošli jsme s bratrem sadem plným ovocných stromů a vlídné zeleně do předsíňky. Viktor otevřel dveře po pravé ruce a já spatřil nezapomenutelný obraz. Ve vysokém atelieru plném světla stálo lešení. Na lešení František Bílek v obvyklém sochařském hábitu z hrubého plátna, kryjícím celou postavu až po kolena. Před mistrem pak byl postaven kříž sroubený ze dvou neotesaných břeven. Bílek v jedné ruce dláto, ve druhé ruce kladivo, pracoval. Třísky bílé a vonící ještě mízou obletovaly jej v krásných křivkách. Leč to velké, nezapomenutelné, ohromující, spočívalo v tom, že jste viděli hlavu, vrchní část prsou i kus levé ruky vypracované, ale přímo vedle toho lidského těla ještě hrubou kůru stromu. Bylo to jako by přímo z kmene stromu vyrůstalo Svaté tělo. Bílek pracoval takřka improvizuje, ač je každý ráz kladiva nejen odpovědný, ale i neopravitelný, kdyby byl pochyben; a pracoval bez modelu...“

Josef Bohuslav Foerster: Poutník v Hamburku

SPOLEČNOST FRANTIŠKA BÍLKA

G HMP